NÁVRHY GENERÁLNEHO ADVOKÁTA
F. G. JACOBS
prednesené 17. novembra 2005 [1]

1. V prejednávanej veci položil Gerechtshof te 's-Hertogenbosch (Obvodný odvolací súd 's-Hertogenbosch) otázku, či právo Spoločenstva bráni Holandsku vyberať poistné na vnútroštátne poistenie z príjmu vo forme úrokových výnosov, ktoré zaplatila spoločnosť so sídlom v Holandsku holandskému štátnemu príslušníkovi s bydliskom v Belgicku, na ktorého sa podľa nariadenia č. 1408/71 vzťahujú holandské aj belgické predpisy o sociálnom zabezpečení. [2]

2. Táto otázka sa vynorila v konaní medzi pánom Piatkowskim a inšpektorom príslušného daňového úradu (ďalej len „inšpektor").

Predmetná právna úprava Spoločenstva

3. Kapitola II nariadenia č. 1408/71 obsahuje súbor právnych pravidiel, ktorých úlohou je určiť právne predpisy sociálneho zabezpečenia uplatniteľné na osoby spadajúce do rozsahu pôsobnosti tohto nariadenia. Tieto pravidlá sú založené na zásade, že osoba vykonávajúca závislú alebo samostatnú zárobkovú činnosť podlieha právnym predpisom iba jedného členského štátu (ďalej len „zásada jedného štátu"). Článok 13 ods. 1 nariadenia č. 1408/71 teda stanovuje toto všeobecné pravidlo:

„S výnimkou článkov 14c a 14f, na pracovníkov, na ktorých sa vzťahuje toto nariadenie, sa vzťahujú právne predpisy len jedného členského štátu. Tieto právne predpisy sa určia v súlade s ustanoveniami tejto hlavy."

4. Zásada jedného štátu platí pre osoby, ktoré sú zamestnané vo viac ako jednom

1 — Jazyk prednesu: angličtina.

2 — Nariadenie Rady (EHS) č. 1408/71 zo 14. júna 1971 o uplatňovaní systémov sociálneho zabezpečenia na zamestnancov a ich rodiny, ktorí sa pohybujú v rámci spoločenstva (Ú. v. ES L 149, s. 2; Mim. vyd. 05/001, s. 35). Text tohto nariadenia v znení zmien a doplnkov možno nájsť v časti I prílohy A k nariadeniu Rady (ES) č. 118/97 z 2. decembra 1996, ktoré mení a dopĺňa nariadenie č. 1408/71 (Ú. v. ES L 28, 1997, s. 1; Mim. vyd. 05/003, s. 3). Ustanovenia dotknuté v prejednávanej veci boli ďalej zmenené a doplnené (aj keď táto zmena nie je podstatná) nariadením Rady (ES) č. 1606/98 z 29. júna 1998 (Ú. v. ES L 209, 1998, s. 1; Mim. vyd. 05/003, s. 308) s účinnosťou od 25. júla 1998.

členskom štáte; [3] osoby, ktoré sú samostatne zárobkovo činné vo viac ako jednom členskom štáte; [4] a (ako všeobecné pravidlo) osoby, ktoré sú zamestnané v jednom členskom štáte a samostatne zárobkovo činné v inom členskom štáte. [5]

5. Ako môžeme vidieť zo znenia článku 13 ods. 1, kapitola II obsahuje iba dve výnimky z tejto zásady.

6. Článok 14f sa týka štátnych zamestnancov, ktorí sú zamestnaní zároveň v dvoch alebo viacerých členských štátoch; to nie je predmetom prejednávanej veci.

7. Článok 14c písm. a) stanovuje všeobecné pravidlo, že osoba, ktorá je súčasne zamestnaná na území jedného štátu a samostatne zárobkovo činná na území druhého členského štátu, podlieha právnym predpisom členského štátu, na ktorého území vykonáva závislú činnosť.

3 — Článok 14 ods. 2 nariadenia č. 1408/71.
4 — Článok 14a ods. 2 nariadenia č. 1408/71.
5 — Článok 14c ods. 1písm. a) nariadenia č. 1408/71.

8. Článok 14c písm. b) upresňuje toto pravidlo pre niektoré prípady. Podľa článku 14c:

„Osoba, ktorá je súčasne zamestnaná na území jedného členského štátu a samostatne zárobkovo činná na území druhého členského štátu, podlieha:

...

(b) v prípadoch uvedených v prílohe VII:

— právnym predpisom členského štátu, na území ktorého vykonáva závislú činnosť..., a

— právnym predpisom členského štátu, na území ktorého vykonáva samostatnú zárobkovú činnosť..."

9. Príloha VII nariadenia č. 1408/71 uvádza zoznam prípadov, v ktorých sa na osobu vzťahujú zároveň právne predpisy dvoch členských štátov:

„1. Keď je samostatne zárobkovo činná v Belgicku a zamestnaná v ktoromkoľvek inom členskom štáte."

Vnútroštátna právna úprava

10. V rozhodnom čase holandské predpisy sociálneho zabezpečenia stanovovali, že osoba, ktorá nemá bydlisko na území Holandska a pritom platí daň z príjmov zo závislej činnosti vykonávanej v Holandsku, je povinne poistená v štyroch holandských všeobecných systémoch sociálneho zabezpečenia. [6]

11. Taká osoba bola tiež povinná platiť poistné na vnútroštátne poistenie. [7]

12. V prípade osoby, ktorá nemá bydlisko na území Holandska, bola výška poistného stanovená s odkazom na zdaniteľný domáci príjem poistenej osoby v zmysle Wet op de inkomstenbelasting (zákon o dani z príjmov) z roku 1964. [8]

13. Zdaniteľný domáci príjem bol definovaný ako hrubý domáci príjem [9] a ten bol zasa definovaný ako celý príjem vrátane i) príjmu zo závislej činnosti a ii) čistého príjmu z pohľadávok voči spoločnosti so sídlom v Holandsku, ak mal príjemca významný podiel v tejto spoločnosti, ako bolo definované, a ak tento podiel nepatril do majetku podniku. [10]

14. Naopak, v prípade osoby, ktorá má bydlisko na území Holandska, bola výška poistného na vnútroštátne poistenie stanovená s odkazom na celosvetový príjem poistenej osoby v zmysle Wet op de inkomstenbelasting.

6 — Článok 6 ods. 1 písm. b) Algemene Ouderdomswet (všeobecný zákon o dôchodkovom poistení) a príslušné ustanovenia Algemene nabestaandenwet (všeobecný zákon o pozostalých), Algemene Kinderbijslagwet (všeobecný zákon o rodinných prídavkoch) a Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten (všeobecný zákon o nemocenskom poistení).

7 — Článok 6 Wet financiering volksverzekeringen (zákon o financovaní vnútroštátneho poistenia).

8 — Články 7 a 8 Wet financiering volksverzekeringen.

9 — Článok 48 ods. 3 Wet op de inkomstenbelasting.

10 — Článok 49 ods.1 písm. c) prvý a štvrtý pododsek Wet op de inkomstenbelasting.

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

15. Vnútroštátny súd vysvetľuje pozadie konania vo veci samej nasledujúcim spôsobom.

16. Pán Piatkowski, holandský štátny príslušník, býval v Holandsku až do roku 1996, keď sa presťahoval do Belgicka. Počas roka 1998 mal bydlisko v Belgicku a pracoval zároveň v Belgicku aj Holandsku.

17. V Holandsku pracoval ako riaditeľ Vanderheide Beheer BV (ďalej len „Vanderheide"), spoločnosti so sídlom v Holandsku. Vanderheide je 100 % dcérskou spoločnosťou Marlon NV, spoločnosti so sídlom v Belgicku, ktorej všetky akcie vlastní pán Piatkowski a jeho manželka. Mzda pána Piatkowského vyplácaná spoločnosťou Vanderheide je v Holandsku zdaniteľná ako príjem zo závislej činnosti; vzhľadom na to bol povinne poistený v zmysle holandských právnych predpisov o vnútroštátnom poistení, a bol teda povinný platiť poistné.

18. V Belgicku pracoval pán Piatkowski ako manažér jednej alebo viacerých spoločností so sídlom v Belgicku. Na účely belgických právnych predpisov o sociálnom zabezpečení sa tieto aktivity považujú za samostatne zárobkovú činnosť.

19. Pán Piatkowski mal pohľadávku voči DuvedeC BV, spoločnosti so sídlom v Holandsku, pričom 41 % akcií tejto spoločnosti vlastnila spoločnosť Vanderheide. V roku 1998 boli pánovi Piatkowskému vyplatené úrokové výnosy z tejto pohľadávky. Keďže táto platba úrokových výnosov spĺňala podmienky stanovené v článku 49 ods. 1 písm. c) štvrtom pododseku Wet op de inkomstenbelasting, [11] podľa holandského práva tvorila časť zdaniteľného domáceho príjmu pána Piatkowského.

20. Inšpektor teda zahrnul úrokové výnosy do vymeriavacieho základu na účely výpočtu poistného na vnútroštátne poistenie, ktoré mal pán Piatkowski zaplatiť v Holandsku za rok 1998.

21. Úrokové výnosy neboli zahrnuté v Belgicku do výpočtu poistného na vnútroštátne poistenie pána Piatkowského na tento rok. [12]

22. Pán Piatkowski zastáva názor, že na základe nariadenia č. 1408/71 má z dôvodu jeho bydliska právomoc vyberať poistné na vnútroštátne poistenie z úrokových výnosov Belgicko.

11 — Pozri bod 13 vyššie.

12 — Podľa Komisie sa úrok z pohľadávky považuje v Belgicku za príjem z hnuteľného majetku a nie je rozhodujúci pre výpočet poistného na sociálne zabezpečenie, ktoré je založené výhradne na získanom príjme.

23. Vnútroštátny súd má pochybnosti o správnom výklade článku 14c písm. b) nariadenia č. 1408/71. Preto sa rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru túto otázku:

„Odporuje právu Spoločenstva, najmä právu na voľný pohyb, ako aj článku 14c písm. b) nariadenia č. 1408/71 (v znení platnom v roku 1998), že Holandsko vyberá poistné na sociálne zabezpečenie z úrokových výnosov, ktoré zaplatila spoločnosť so sídlom v Holandsku osobe s bydliskom v Belgicku, na ktorú sa podľa článku 14c písm. b) v spojení s prílohou VII bodom 1 nariadenia č. 1408/71 vzťahujú tak holandské, ako aj belgické predpisy o sociálnom zabezpečení?"

24. Holandská vláda a Komisia podali písomné pripomienky. Nebola podaná žiadosť o ústne prejednanie veci, a tak sa žiadne ani nekonalo.

Posúdenie

25. Holandská vláda aj Komisia navrhujú odpovedať na predloženú otázku záporne. Ja s nimi súhlasím.

Použiteľné právne predpisy

26. Skutočnosti na prvý pohľad úplne spadajú do rozsahu pôsobnosti článku 14c písm. b): pán Piatkowski je „súčasne zamestnaný na území jedného členského štátu a samostatne zárobkovo činný na území druhého členského štátu", ako všeobecne požaduje článok 14c, a konkrétne „je samostatne zárobkovo činný v Belgicku a zamestnaný v [inom] členskom štáte" v zmysle prílohy VII, ako vyžaduje článok 14c písm. b).

27. V takom prípade článok 14c písm. b) stanovuje, že sa na neho vzťahujú právne predpisy obidvoch dotknutých členských štátov, čo je výnimka z všeobecného pravidla upraveného v článku 13 ods. 1 nariadenia č. 1408/71, podľa ktorého osoby, na ktoré sa vzťahuje nariadenie, podliehajú právnym predpisom len jedného členského štátu.

28. Prejednávanú vec možno odlíšiť od predchádzajúcich vecí, v ktorých bol Súdny dvor požiadaný o výklad článku 14c písm. b).[13] Každá z týchto vecí sa týkala otázky, či sa od poistenej osoby za podobných okolností ako v prípade pána Piatkowského môže na základe tohto usta-

13 — Rozsudky z 30. januára 1997, De Jaeck, C-340/94, Zb. s. I-461; Hervein a Hervillier, C-221/95, Zb. s. I-609 (ďalej len „Hervein I"), a z 19. marca 2002, Hervein a i., C-393/99 a C-394/99, Zb. s. I-2829 (ďalej len „Hervein II").

novenia právoplatne požadovať, aby prispievala do dvoch samostatných systémov sociálneho zabezpečenia. Vo veciach De Jaeck a Hervein I bola použitá argumentácia, že riaditelia spoločností sú v skutočnosti samostatne zárobkovo činní, aj keď ich dotknutý členský štát [14] zaradil medzi osoby vykonávajúce závislú činnosť; na základe článku 14a ods. 2 nariadenia č. 1408/71 [15] sa preto v každej z týchto vecí vzťahovali na žalobcu iba právne predpisy sociálneho zabezpečenia členského štátu bydliska. Súdny dvor v každej z týchto vecí rozhodol, že na účely výkladu článkov 14a a 14c „by sa pojmami ‚závislá činnosť' a ‚samostatná zárobková činnosť' mali rozumieť činnosti, ktoré sa za také považujú na účely právnych predpisov sociálneho zabezpečenia členského štátu, na ktorého území sú tieto činnosti vykonávané". Vo veci Hervein II žalobcovia tvrdili, že článok 14c písm. b) [vtedy článok 14c ods. 1 písm. b)] [16] a príloha VII sú v rozpore s článkami 39 ES a 43 ES preto, že stanovujú, že na osoby zamestnané v jednom členskom štáte a samostatne zárobkovo činné v inom členskom štáte sa vzťahujú právne predpisy obidvoch členských štátov. Súdny dvor toto tvrdenie neprijal.

29. V prejednávanej veci pán Piatkowski nespochybňuje skutočnosť, že sa na neho vzťahujú dva systémy sociálneho zabezpečenia, ale nesúhlasí s tým, že Holandsko namiesto Belgicka chce zahrnúť úrokové výnosy do vymeriavacieho základu. Pán Piatkowski tvrdí, že to je v rozpore s právom Spoločenstva.

30. Vnútroštátny súd poznamenáva, že článok 14c písm. b) v pôvodnom znení [17] stanovoval súbežné použitie právnych predpisov každého z dotknutých členských štátov, „pokiaľ ide o činnosť vykonávanú na jeho území"; na základe tohto znenia mohol každý z dotknutých členských štátov vyberať poistné iba z príjmu, ktorý bol dosiahnutý na jeho území. [18] Vnútroštátny súd pripúšťa, že aktuálne znenie článku 14c písm. b) neobsahuje podobné ustanovenie, ale poznamenáva, že v odôvodnení nariadenia č. 3811/86, [19] ktoré zaviedlo toto znenie s účinkom od 1. januára 1987, nie je žiadna zmienka o tom, že by sa zamýšľala nejaká podstatná zmena. Ak by aktuálne znenie článku 14c písm. b) malo byť použité na takom istom základe ako jeho predchodca, v prejednávanej veci by muselo byť rozhodnuté, či úrokové výnosy boli príjmom dosiahnutým v Belgicku alebo v Holandsku.

14 — Holandsko v rozsudku De Jaeck a Francúzsko v rozsudku Hervein I.

15 — Ktorý v podstate stanovuje, že na osobu samostatne zárobkovo činnú v dvoch alebo viacerých členských štátoch, z ktorých v jednom má bydlisko, sa vzťahujú právne predpisy tohto členského štátu.

16 — Vložený nariadením Rady (EHS) č. 1390/81 z 12. mája 1981, rozširujúci rozsah pôsobnosti nariadenia (EHS) č. 1408/71 (Ú. v. ES L 143, 1981, s. 1) na samostatne zárobkovo činné osoby a členov ich rodiny.

17 — Pozri poznámku pod čiarou 16.

18 — Pozri rozsudok De Jaeck, už citovaný v poznámke pod čiarou 13, bod 40.

19 — Nariadenie Rady (EHS) č. 3811/86 z 11. decembra 1986, ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie č. 1408/71 [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 355, 1986, s. 5).

31. Ako však v prejednávanej veci zdôrazňuje holandská vláda, slovné spojenie „pokiaľ ide o činnosť vykonávanú na jeho území" sa stalo nadbytočným po tom, ako bolo znenie tohto ustanovenia zmenené. V pôvodnej verzii znel článok 14c ods. 1 písm. b) takto:

„Na osobu, ktorá je zároveň zamestnaná na území jedného členského štátu a samostatne zárobkovo činná na území iného členského štátu, sa vzťahujú:

...

(b) v prípadoch, na ktorého odkazuje príloha VII, právne predpisy každého z týchto členských štátov, pokiaľ ide o činnosť vykonávanú na jeho území."

32. Zo zmeneného znenia však vyplýva, že v prípadoch uvedených v prílohe VII sa na poistenú osobu vzťahujú právne predpisy členského štátu, kde je zamestnaná, pokiaľ ide o toto zamestnanie, a právne predpisy členského štátu, kde je samostatne zárobkovo činná, pokiaľ ide o túto samostatnú zárobkovú činnosť.

33. Zotrvávam teda na svojom názore, ktorý som vyjadril v mojich návrhoch vo veci Hervein II, že skutočnosť, že slovné spojenie „pokiaľ ide o činnosť vykonávanú na jeho území" bolo odstránené zo znenia článku 14c ods. 1 písm. b), keď bolo toto ustanovenie zmenené nariadením č. 3811/86, nemá vplyv na jeho skutočný význam. [20] To všetko však znamená, ako som takisto uviedol vo veci Hervein II, že od osôb, na ktoré sa vzťahuje článok 14c písm. b), nemožno požadovať, aby platili poistné, *pokiaľ ide o ten istý príjem*, vo viac ako jednom členskom štáte. [21] To je hlavná zásada, na ktorej je založené nariadenie č. 1408/71. [22] V prejednávanej veci nič nenasvedčuje tomu, že by sa poistné platilo dvakrát: vnútroštátny súd totiž výslovne uvádza, že úrokové výnosy nie sú brané do úvahy pri výpočte výšky poistného v Belgicku.

Zahrnutie úrokových výnosov do vymeriavacieho základu

34. Predmetom prejednávanej veci je skôr to, že výška poistného pána Piatkowského v Holandsku je zvýšená zahrnutím úrokových výnosov do vymeriavacieho základu. Pán Piatkowski sa zrejme domnieva, že právomoc vyberať poistné na vnútroštátne poistenie z týchto výnosov má Belgicko a že

20 — Už citovaný v poznámke pod čiarou 13, bod 60.

21 — Bod 60; zvýraznenie pridané.

22 — Pozri rozsudok z 8. marca 2001, Komisia/Nemecko, C-68/99, Zb. s. I-1865, bod 25.

by sa preto nemali zahrnúť do vymeriavacieho základu pre poistné na sociálne zabezpečenie v Holandsku. Vnútroštátny súd konštatuje, že sa mu „nepodarilo zistiť z nariadenia žiadne jasné spojujúce faktory svedčiace v prospech priznania tohto príjmu výlučne jednému z dotknutých členských štátov".

35. Jedinou úlohou pravidiel v kapitole II nariadenia č. 1408/71 je určiť právne predpisy uplatniteľné na osoby patriace do rozsahu pôsobnosti tohto nariadenia. Ich cieľom teda nie je upraviť podmienky, ktoré zakladajú právo alebo povinnosť pripojiť sa k systému sociálneho zabezpečenia. Je na právnych predpisoch každého z členských štátov, aby upravili tieto podmienky. [23] Keď sa už teda raz použitím príslušných pravidiel kapitoly II určilo, že sa majú použiť právne predpisy určitého členského štátu, je na tomto členskom štáte, aby vymedzil príjem, ktorý má byť braný do úvahy pri určovaní výšky poistného, ktoré sa má odviesť do jeho systému sociálneho zabezpečenia.

36. Súdny dvor uznal argument, že tam, kde sú právne predpisy určitého členského štátu použiteľné v zmysle nariadenia č. 1408/71, môžu vnútroštátne orgány slobodne stanoviť podrobné pravidlá financovania systému sociálneho zabezpečenia tohto štátu, [24] a navyše uviedol v širšom kontexte ustanovení Zmluvy o voľnom pohybe pracovníkov, že „keďže neexistuje harmonizácia vnútroštátnych právnych predpisov Spoločenstvom, je v zásade na členských štátoch, aby určili príjem, ktorý má byť braný do úvahy pri výpočte poistného na sociálne zabezpečenie" [25].

37. Súdny dvor takisto rozhodol, že v prípadoch, na ktoré odkazuje príloha VII, sa na osobu, ktorá je zamestnaná v jednom členskom štáte a samostatne zárobkovo činná v druhom členskom štáte, použijú zároveň právne predpisy každého z týchto štátov, a „je preto povinná platiť poistné v takej výške, akú od nej požadujú právne predpisy každého z týchto štátov" [26]. Nariadenie č. 1408/71 „ponecháva členským štátom právomoc stanoviť svoje vlastné systémy sociálneho zabezpečenia a predovšetkým stanoviť výšku požadovaného poistného" [27]. Systému koordinácie, ktorý bol zavedený nariadením č. 1408/71 a ktorý sa v kapitole II týka určenia právnych predpisov uplatniteľných na zamestnaných a samostatne zárobkovo činných pracovníkov, ktorí využívajú za rozličných okolností svoje právo na

23 — Rozsudok z 3. mája 1990, Kits van Heijningen, C-2/89, Zb. s. I-1755, bod 19.

24 — Rozsudok z 26. januára 1999, Terhoeve, C-18/95, Zb. s. I-345, body 33 až 35.

25 — Pozri rozsudok Terhoeve, už citovaný v poznámke pod čiarou 24, bod 51.

26 — Pozri rozsudok De Jaeck, už citovaný v poznámke pod čiarou 13, bod 39.

27 — Pozri rozsudok Komisia/Nemecko, už citovaný v poznámke pod čiarou 22, bod 29.

voľný pohyb, je vlastné, že výška poistného, ktoré má byť zaplatené, pokiaľ ide o vykonávanie tej istej činnosti, bude rôzna v závislosti od členského štátu, kde sa táto činnosť alebo jej časť vykonáva, alebo v závislosti od právnych predpisov sociálneho zabezpečenia, ktorým táto činnosť podlieha. [28]

38. Súhlasím preto s Komisiou, že zahrnutie predmetných úrokových výnosov do vymeriavacieho základu je teda jednoducho dôsledkom skutočnosti, že podľa článku 14c sa holandské právne predpisy uplatnia na pána Piatkowského v plnom rozsahu, so všetkými výhodami a nevýhodami, ktoré s tým súvisia.

Obmedzenia vnútroštátnej právomoci vo veciach sociálneho zabezpečenia

39. Judikatúra zaviedla isté obmedzenia výkonu právomocí, ktoré si členské štáty zachovali v oblasti sociálneho zabezpečenia: musia napríklad zabezpečiť, aby ich vnútroštátne ustanovenia sociálneho zabezpečenia netvorili prekážku účinného výkonu slobôd zaručených Zmluvou, a hlavne, aby migrujúci pracovník, ktorý vykonal svoje právo na voľný pohyb, nebol znevýhodnený vo vzťahu k nemigrujúcemu pracovníkovi. [29]

40. V prejednávanej veci sa však nezdá, že pán Piatkowski, ktorý vykonal svoje právo na voľný pohyb tým, že zmenil svoje bydlisko z Holandska do Belgicka, bol týmto znevýhodnený s ohľadom na zaobchádzanie s úrokovými výnosmi na účely sociálneho zabezpečenia v porovnaní s nemigrujúcim pracovníkom. Zdá sa byť nesporné, že s úrokovým výnosom by sa v Holandsku zaobchádzalo rovnako, ak by sa pán Piatkowski nepresťahoval do Belgicka, ale zostal bývať v Holandsku, teda tak, že by bol zahrnutý do vymeriavacieho základu (aj keď na túto otázku musí prirodzene s konečnou platnosťou odpovedať vnútroštátny súd).

41. Vnútroštátny súd takisto cituje judikatúru, v ktorej je uvedené, že právne predpisy sociálneho zabezpečenia členských štátov budú v rozpore s článkami 39 ES a 43 ES,

28 — Pozri rozsudok Hervein II, už citovaný v poznámke pod čiarou 13, bod 52.

29 — Pozri návrhy, ktoré predniesol generálny advokát Ruiz-Jarabo v rozsudku Komisia/Nemecko, už citovaný v poznámke pod čiarou 22, bod 27 a tam citovanú judikatúru.

pokiaľ poistné, ktoré je poistenec povinný zaplatiť, mu neposkytne žiadnu dodatočnú sociálnu ochranu. [30] V prejednávanej veci vnútroštátny súd konštatuje, že poistné, ktoré je pán Piatkowski povinný zaplatiť z úrokových výnosov, nebude kompenzované žiadnym rovnocenným protiplnením v podobe sociálnej ochrany, aj keď pochybuje o tom, či táto skutočnosť obmedzuje voľný pohyb, keďže o každom zvýšení poistného na vnútroštátne poistenie možno povedať, že k nemu neexistuje žiadne protiplnenie v podobe sociálnej ochrany.

42. Súhlasím s tým, že samotná skutočnosť, že výška poistného poistenca sa zvýši, pretože dotknutý členský štát zohľadňuje príjem z určitého zdroja, nemôže byť sama osebe považovaná za prekážku voľného pohybu tejto osoby. Ako tvrdí tak holandská vláda, ako aj Komisia, aj keď poistné vyberané z úrokových výnosov nezakladá nárok na žiadnu konkrétnu dodatočnú sociálnu ochranu, keďže pán Piatkowski je už chránený, dôležité je, či skutočnosť, že osoba má povinnosť platiť poistné, je vyvážená sociálnou ochranou. Rozsah ochrany a konkrétny spôsob výpočtu poistného nie je dôležitý. Judikatúra uvedená vyššie [31] sa týkala situácií, v ktorých platenie do systému sociálneho zabezpečenia určitého členského štátu neoprávňovalo dotknutých pracovníkov na poberanie akýchkoľvek sociálnych výhod [32] alebo na akúkoľvek dodatočnú sociálnu ochranu, [33] alebo dodatočné sociálne zabezpečenie. [34] Prejednávaná vec je podľa môjho názoru odlišná: odvádzaním poistného do holandského systému získal pán Piatkowski nárok na starobný a pozostalostný dôchodok, rodinné prídavky a krytie zvláštnych zdravotných výdavkov.

43. Nakoniec sa vnútroštátny súd pýta, či by bolo v súlade s voľným pohybom pracovníkov, ak by tak Holandsko, ako aj Belgicko vyberali poistné na vnútroštátne poistenie z úrokových výnosov. Keďže je však zo skutkového stavu jasné, že táto situácia v prejednávanej veci nenastala, nemyslím si, že je potrebné, aby Súdny dvor rozhodol o tejto otázke.

30 — Pozri rozsudok Hervein II, už citovaný v poznámke pod čiarou 13, bod 64 a tam citovanú judikatúru.

31 — Pozri poznámku pod čiarou 30.

32 — Rozsudky z 3. februára 1982, Seco a Desquenne & Giral, 62/81 a 63/81, Zb. s. 223, bod 7.

33 — Rozsudok z 15. februára 1996, Kemmler, C-53/95, Zb. s. I-703, bod 13.

34 — Pozri rozsudok Hervein II, už citovaný v poznámke pod čiarou 13, bod 64.

Návrh

44. Domnievam sa preto, že na otázku predloženú Gerechtshof te 's-Hertogenbosch by sa malo odpovedať takto:

Ani články 39 ES a 43 ES, ani článok 14c písm. b) nariadenia Rady (EHS) č. 1408/71 zo 14. júna 1971 o uplatňovaní systémov sociálneho zabezpečenia na zamestnancov, samostatne zárobkovo činné osoby a ich rodinných príslušníkov, ktorí sa pohybujú v rámci spoločenstva, nebránia členskému štátu vyberať poistné na vnútroštátne poistenie z príjmu vo forme úrokových výnosov zaplatených spoločnosťou so sídlom v tomto štáte osobe s bydliskom v inom členskom štáte, na ktorú sa v zmysle článku 14c písm. b) v spojení s prílohou VII nariadenia č. 1408/71 vzťahujú právne predpisy sociálneho zabezpečenia obidvoch týchto členských štátov.